

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Kutas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kutas Péter ügyvéd 7200 Dombóvár, Szent Gellért utca 2/A.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a dr. Fekete Zoltán ügyvéd (6722 Szeged, Kossuth Lajos sgt. 9-13. l/6.) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2008. február 20. napján kelt 9.P.20.974/2007/10. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság felhívására - 30.000 (harmincezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás - fellebbezéssel érintett része - szerint a felperes D. város polgármestere, 2007. nyarán az X. (a továbbiakban: X.) elnöke és a Y. (a továbbiakban: Y.) tagja volt. Az alperes M. község polgármestere és 2007-ben az Y. elnöke volt.

Az Y. 2007. június 29-i ülésének egyik napirendi pontja a P-i Inkubátorház Innocsekk pályázatának utólagos értékelése volt. A felperes az ülésen elmondta, hogy a pályázat annak ellenére kapott támogatást, hogy azt az X. nem támogatta, ezért annak utólagos értékelésében nem kívánnak - sem ő, sem a bizottság tagjai - részt venni. Jelezte az alperes érintettségét is az ügyben, aki a pályázatról való

döntést megelőző vitában bejelentette, hogy a pályázatban a családtagjai érintettek, ezért a szavazásban nem vett részt.

Ezt követően az ülésen az alperes rövid tájékoztatást adott a pályázat szakmai értékeléséről, majd a bizottság úgy határozott, hogy a pályázat értékelését a D.M.Bizottság végezze el. Az alperes javaslatot tett arra, hogy a M. Bizottság vizsgálja felül az elmúlt években hozott összes X. döntést, annak megállapítására, hogy a nyertes pályázatok között az előterjesztésben felsorolt és más cégek milyen megoszlásban szerepelnek és azt is vizsgálja meg, hogy alvállalkozóként ezek és más cégek milyen közreműködői feladatokat láttak el. Utalt arra, hogy ezen cégek közül néhányban a felperes felügyelő-bizottsági elnökként vélhetően ma is tevékenyen részt vesz. A felperes ezt éles hangnemben visszautasította, majd az alperes a kijelentését pontosította annyiban, hogy az általa elmondottak a felperes felügyeleti tagságára vonatkoztak. A felperes ezután kijelentette, hogy a K. I.-ban felügyelő-bizottsági tag, de nem magánemberként, hanem mint D. város polgármestere.

A peres felek közötti fenti vita a sajtóban is visszhangot kapott, azzal több média is foglalkozott, így a Dunántúli Napló Online, a VG.hu, a Tolnai Népújság, és a Népszabadság is beszámolt arról. A Kossuth Rádió 2007. július 4-i Déli Krónika című műsorában riport hangzott el az alperessel. Ennek során az alperes elmondta, hogy családtagjai közül vannak olyanok, akik a pályázó vállalkozásokban érintettek, de ő egyikben sem érintett. A riporternak arra a kérdésére, hogy ezt nem tartja-e aggályosnak, az alperes így válaszolt: „Ezt nem tartom aggályosnak, azt tartom aggályosnak, hogy úgy tűnik, valakinek a tyúkszemére léptem és ez a hír akkor röppent fel újra - ami nem új hír, 15 hónappal ezelőtti hír -, amikor fessegetni kezdtem néhány embernek az érintettségét, akiknek a cégei úgy vesznek részt, hogy erről a nyilvánosság nem tud és ingatlanpanamákra hívtam fel a figyelmet. Én arra gyanakszom, hogy valakit ez nagyon érzékenyen érint és ellentámadást indít ellenem”. Ez után a riporter azon kérdésére, hogy kit érint ez érzékenyen, az alperes válasza az volt, hogy: „Azt gondolom, hogy a dombóvári polgármestert, miután láthatóan ő itt a hangadó ebben a dologban és vélhetően másokat is, akik vele vannak kapcsolatban, rajta keresztül érintettek bizonyos ügyekben”.

A rádiónyilatkozat és a különböző sajtóhírek kapcsán D-n a polgármester szerepvállalása közbeszéd témája volt, a felperesnek magyarázkodnia kellett az őt támogató politikai pártok és szervezetek előtt. A városban az a közvélekedés alakult ki, hogy az elhangzottak nem vetnek jó fényt a polgármesterre és a városra.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a jó hírnevét a Dunántúli Napló Online és a Vg.hu internetes fórumokon, a Tolnai Népújság és a Népszabadság 2007. július 4-i számában megjelent kijelentéseivel, valamint a Kossuth Rádió Déli Krónika című műsorában tett nyilatkozatával azáltal, hogy a felperes személyét ingatlanpanamákkal hozta összefüggésbe. Az alperest elégtétel adása körében nyilatkozat közzétételére, valamint 3.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A kereset elbírálása során kérte figyelembe venni, hogy mindkét fél közszereplő és a sajtónyilatkozatok sorát a felperes kezdte. Hivatkozott arra, hogy a felperes, mint D. város polgármestere, a K. I. Kht-ban részt vesz, az ingatlanpanama kapcsán pedig nem a felperesre, hanem más személyre gondolt, nyilatkozatával nem a felperest célozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes a Kossuth Rádió 2007. július 4. napján elhangzott Déli Krónika című műsorában tett azzal az utalásával, hogy a felperes ingatlanpanamáiban érintett, megsértette a felperes jó hírnevét. Kötelezte az alperest, hogy a Népszabadságban és a Tolnai Népújságban fizetett hirdetésként az ítéletben meghatározott tartalmú közlemény közzétételével adjon elégtételt a felperes számára, és 500.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Kossuth Rádióban elhangzott nyilatkozattal az alperes megsértette a felperes Ptk.78.§-ával védett jó hírnevét. A riporter kérdésére egyértelműen azt válaszolta, hogy a dombóvári polgármestert érinti érzékenyen az érintettség feszegetése és az, hogy ingatlanpanamáikra hívta fel a figyelmet. Ebből a kijelentésből a rádióhallgatók számára egyszerű következtetés adódott, hogy a felperes érdekelt az ingatlanpanamáiban, illetőleg abban, hogy azok ne kerüljenek nyilvánosságra. A nyilatkozat kapcsán a felperest nem vagyoni kárpótlással ellensúlyozandó hátrány is érte, amellyel 500.000 forintot talált arányban állónak.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset teljes elutasítása érdekében az alperes fellebbezett. Állította, hogy a rádiónyilatkozatnak az ingatlanpanamáikkal kapcsolatos része nem a felperesre irányult, s hivatkozott arra is, hogy a nyilatkozatnak ez a része véleményt tartalmaz, ezért a felperes, mint közszereplő alaptalanul sérelmezi a személyhez fűződő jogainak megsértését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást - a fellebbezéssel érintett részében - helyesen állapította meg és abból helytálló következtetést levonva, az irányadó anyagi jogszabályoknak megfelelő, helyes érdemi döntést hozott.

Alaptalanul kifogásolja az alperes az elsőfokú bíróság keresetnek helyt adó döntését. Az alperes rádiónyilatkozatából a hallgatók számára csak az elsőfokú ítéletben elfogadott következtetés vonható le.

Az alperes fellebbezésében a rádiónyilatkozatát elemzi és utal azokra az előzményekre, amelyek a nyilatkozat megtételéhez vezettek. Nem vitás, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint, annak megállapításánál, hogy megvalósult-e a Ptk.78.§-a szerinti jó hírnév megsértése, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket,

tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint, s az egymással összetartozó részeket összefüggően kell vizsgálni. Az alperes - elsőfokú ítélet szerinti jogsértő - nyilatkozata azonban egy néhány perces rádióriportban hangzott el, amelynek során a hallgató számára nincs lehetőség a szövegösszefüggések elemzésére, a különböző nyilatkozatok áttekintésére, a személyek közötti egyéb nézeteltérések, viták megismerésére és azok értékelésére. Ebből következően az ingatlanpanama felemlítéséből és ezt követően nyomban a felperes személyének a megnevezéséből a rádióhallgató számára nyilvánvaló volt az összefüggés az elítélendő cselekmény és az azt folytató személy között. E nyilatkozat nem értelmezhető úgy, hogy az alperes a felperesre, mint a más személyek által elkövetett jogellenes cselekményeket védelmébe vevő személyre utal, sőt a felperes személyét helyezi előtérbe azzal a megfogalmazással, hogy „ő itt a hangadó ebben a dologban”. E kijelentés az adott szöveggörnyezetben, a felperes foglalkozásának megjelölésével konkrét személyre vonatkozó egyértelmű állítása annak, hogy ez a személy nem a közügyek intézésében résztvevőktől elvárható tisztességgel látja el a feladatát. Ez az állítás pedig alkalmas a felperes jó hírnevének megsértésére, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ebben a részében a keresetnek helyt adott és a jogsértés tényének megállapítása mellett az alperest elégtétel adására is kötelezte.

A következetes bírói gyakorlat a személyhez fűződő jogsértések következményeként a Ptk.84.§-a (1) bekezdésének e) pontja alapján érvényesíthető nem vagyoni kártérítés esetében is megkívánja a tényleges hátrány bekövetkeztét. Olyan esetben azonban, amikor a jogsértés súlyából és jellegéből, a tényállítás tartalmából a hátrány bekövetkezése nyilvánvaló, a bíróság a Pp.163.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel a hátrány bekövetkezését köztudomású tényként kezeli és annak külön bizonyítását nem követeli meg. Az alperes által elkövetett jogsértés alapján köztudomású ténynek tekintette a bíróság a hátrány bekövetkeztét, amit a perben kihallgatott tanúk vallomása alátámasztott, ezért alaptalanul sérelmezte az alperes fellebbezésében a kártérítésben való marasztalását is.

A kifejtett indokokra is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - helybenhagyta.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét megfizetni. A perköltség összegét az ítélőtábla a felperest képviselő ügyvéd munkadíjában állapította, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§-ának (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg. A sikertelen fellebbezés folytán felmerült fellebbezési eljárási illetéket is köteles az alperes megfizetni az államnak a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján.

P é c s , 2008. szeptember 17.

Dr. Lábady Tamás s.k. a tanács elnöke, Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k.
előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró